

Bradul de Crăciun

MonicaBerglund

La bradul de crăciun privind,
Cu luminițe colorate;
Lacrimi îmi curg împodobind,
Ideea de eternitate.

Crenguțele i le ating cu grijă,
Și-agăț pe ele tot ce-i mai frumos;
Mirosul de rășină-mi dă emoții,
Mă simt din nou copilul care-am fost.

Copiii mei acum m-animă,
Emoția împărtășind și ei;
Însă aș vrea pentru o clipă,
Să fiu cu bradul, numai eu.

În noaptea de Crăciun, privind spre brad,
Din plâns nu mă mai pot opri;
Când toată lumea s-a culcat,
Sub brad așez pachete mari cu jucării.

Luminile din brad le-aprind
Privind parcă spre infinit,
Și regăsindu-L pe Iisus
În fiecare dintre noi.